

دانشکده پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان
دانشکده پرستاری و مامایی

سومین سمینار سراسری ارتقاء سلامت (بیماریهای مزمن) سنندج: ۱۷ و ۱۶/۲/۸۸

Health Promotion
Chronic Disease

ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL ORAL

تأثیر اجرای نمایش روانی گروهی بر میزان افسردگی بیماران روانی مزمن زن بستری

فاطمه ابراهیمی لیل

عفت مظاهری

اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

گروه پس از انجام مداخله اختلاف افسردگی معنی دار شد ($p=0/000$) مقایسه میانگین افسردگی پس از اجرای نمایش روانی حتی پس از تعدیل اثرسن و افسردگی قبل از مداخله با استفاده از آنالیز کوواریانس در دو گروه اختلاف معنی دار نشان داد. ($p=0/000$) نتیجه گیری: اجرای نمایش روانی گروهی سبب کاهش میزان افسردگی بیماران روانی مزمن زن در گروه مداخله شد.

تجارب مراقبت از خود در بیماران مزمن

فضل ا... احمدی

دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

مطالعات متعدد نشان می دهد که روز بروز بر تعداد بیماران مزمنی چون دیابتیک ها، بیماران قلبی عروقی، بیماران پرفشاری خون، بیماران تنفسی و دیگر بیماران مزمن افزوده می شود. و از آنجا که تمامی این بیماران به گونه ای در منزل و جامعه زندگی می کنند و مورد مراقبت و درمان مستمر قرار می گیرند لذا ضرورت دارد با شناسایی چالش های درمانی و مراقبتی این بیماران امکان کمک مناسب را برای آنها میسر ساخت. بنابراین در این مطالعه بر آن شدیم که از طریق مطالعه کیفی تجارب مواردی از بیماران مبتلا به ضایعات مزمن را مورد بررسی و گزارش قرار دهیم. روش: این مطالعه با رویکرد کیفی و از نوع آنالیز محتوی می باشد که در این پژوهش با نعدادی از بیماران مزمن (دیابتی، پرفشاری خون، نارسائی قلب، کرونری، تنفسی) مصاحبه عمیق انجام شد و با توجه با الگوی آنالیز داده ها از تمامی مصاحبه ها نسخه برداری و کد گذاری گردید و پس از استخراج طبقات اصلی

در طول سه دهه اخیر مراقبت از بیماران روانی مزمن در نظام بهداشت روانی مورد توجه فزاینده بوده است این تحقیق جهت تعیین تاثیر اجرای نمایش روانی گروهی بر میزان افسردگی بیماران روانی مزمن زن بستری انجام گرفته است. زمینه و هدف: این پژوهش در مرکز آموزشی، درمانی، روانپزشکی رازی تهران در سال ۱۳۸۵ انجام گردیده است. مواد و روشها: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی بوده که جامعه پژوهش شامل بیماران روانی مزمن زن بستری در آن مرکز بوده که از بین آنها ساسی بیمار روانی مزمن زن واجد معیارهای ورودی پژوهش انتخاب، وبه روش بلوک بندی تبدیلی تصادفی به دو گروه کنترل و مداخله تخصیص یافتند. سپس افسردگی آنان توسط پرسشنامه افسردگی بک ارزیابی شد آنگاه ۱۲ جلسه نمایش روانی گروهی یک ساعته - هفته ای دوبار به مدت ۶ هفته برای گروه مداخله اجرا گردید و گروه کنترل برنامه مراقبتی معمول رادریافت کردند. پس از اتمام مداخله افسردگی بیماران مجددا اندازه گیری شد و داده های جمع آوری شده با استفاده از آزمونهای تی مستقل، تی زوجی، کولموگروف اسمیرنوف، کای اسکوتر، لون و آنالیز کوواریانس تحلیل گردید. یافته ها: میانگین افسردگی قبل و بعد از اجرای نمایش روانی در گروه کنترل معنی دار نبود ولی در گروه مداخله بعد از مداخله معنی دار بود ($p=0/000$) در دو